

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทยปี 2540 ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ส่งผลให้การดำเนินงานทางธุรกิจขององค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการแข่งขันและเพื่อให้ธุรกิจของตนเองอยู่รอด อีกทั้งเกิดการเรียกร้องจากนักลงทุนให้การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความโปร่งใสและมีคุณภาพมากขึ้น จึงทำให้เกิดสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการปรับระบบการบริหารงานภายในองค์กร คือ กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) ที่องค์กรจำเป็นต้องนำมาปฏิบัติเพื่อให้องค์กรเกิดการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและสร้างความน่าเชื่อถือไปสู่สายตาของบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

Rahman (1998) ศึกษาถึงบทบาทของการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ โดยกล่าวว่าความล้มเหลวของบริษัทและสถาบันการเงินของประเทศเหล่านี้เป็นผลมาจากการที่บริษัทมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ภาคเอกชนมีการก่อกวนหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศจำนวนมาก รวมทั้งการขาดความโปร่งใสและความรับผิดชอบของคณะกรรมการที่มีต่อผู้ถือหุ้น ถึงแม้ว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เพียงพอจะไม่ใช่สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ ครั้งที่ผ่านมา แต่การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ได้คุณภาพก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหาแพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการเปิดเผยในรายงานทางการเงินที่ขาดความโปร่งใสและไม่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินขึ้นกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากทำให้ผู้ใช้ข้อมูลไม่ได้รับสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าเกี่ยวกับความล้มเหลวทางการเงินของบริษัทจึงส่งผลให้ผู้ใช้ข้อมูลเกิดความหลงผิดและไม่อาจเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ทันเวลา

ในส่วนของประเทศไทยนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักการที่ดีด้วยการเริ่มต้นศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบตั้งแต่ พ.ศ.2538 ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ.2541 ได้ออกประกาศลงวันที่ 19 มกราคม

พ.ศ.2541 กำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกบริษัทต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2542 และจัดทำข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (Code of Best Practice for Directors of Listed Companies) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของกรรมการ ต่อมาในปี พ.ศ.2544 คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Committee) ประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ได้เผยแพร่รายงานการกำกับดูแลกิจการฉบับล่าสุดเพื่อให้องค์กรในตลาดทุนที่จะพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการของตนนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปฏิบัติตามความเหมาะสม และในปี พ.ศ.2545 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีเริ่มต้นรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการมีนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ ส่งเสริมการมีบริษัทภิบาลที่ดี และเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อให้แก่บริษัทจดทะเบียนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2545 เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในปัจจุบัน รวมทั้งบริษัทที่อยู่ระหว่างการเตรียมการเพื่อเข้าจดทะเบียน นอกจากนี้ยังจัดให้มีโครงการ Disclosure Award 2002 ขึ้นเพื่อเป็นการยกย่องบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับที่ดี และกระตุ้นให้บริษัทเกิดการพัฒนาและปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศและความโปร่งใส และบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ของตัวเลขที่ปรากฏในรายงานทางการเงิน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ และการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อยู่ในระดับใด เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวยังไม่เป็นที่ประจักษ์ต่อกรณีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยคาดหวังว่าการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ในการปรับปรุงข้อกำหนดหรือแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวม (Aggregate items) ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของรายการขั้นต่ำ (Mandatory items) ที่เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยความสมัครใจ (Voluntary items) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 การเปิดเผยข้อมูลโดยรวม การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของรายการขั้นต่ำ และการเปิดเผยข้อมูลโดยความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อยู่ในระดับใด

1.3.2 องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วย ความเป็นอิสระ จำนวนสมาชิก ความรู้ความชำนาญทางการบัญชีและการเงิน รวมถึงการอุทิศเวลาอย่างเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งพิจารณาได้จากจำนวนครั้งการประชุมต่อปีของคณะกรรมการตรวจสอบ ดังนั้นเพื่อตอบคำถามการวิจัยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานการวิจัยตามองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบในแต่ละด้านเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ผู้วิจัยสามารถตั้งสมมติฐานจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

H1: คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

H2: คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความชำนาญทางการบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

H3: จำนวนสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

H4: จำนวนครั้งในการประชุมต่อปีของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

1.5 ขอบเขตการวิจัย

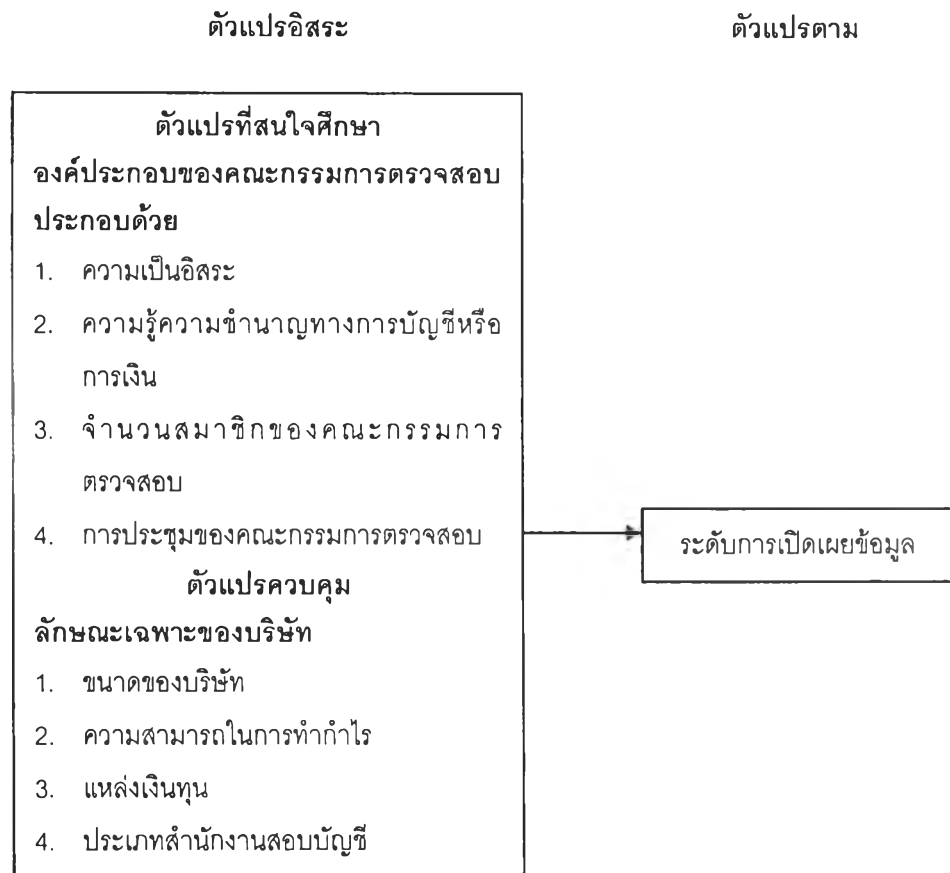
การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ข้อมูลอยู่บนพื้นฐานของระเบียบข้อบังคับที่เหมือนกันจึงยกเว้นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนาคารและสถาบันการเงิน และบริษัทประกันชีวิตและประกันภัย เนื่องจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลโดยเฉพาะของบางหน่วยงาน เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม แตกต่างจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นซึ่งกำหนดโดยสำนักงาน ก.ล.ต.

การวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบจะมุ่งเน้นในเรื่องความเป็นอิสระ ความรู้ความชำนาญทางการบัญชีหรือการเงิน จำนวนสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบ และจำนวนการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนการวิจัยเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะกำหนดจากความครอบคลุมในรายละเอียดของรายการ (Comprehensiveness) โดยพิจารณาจากการเปิดเผยข้อมูลประจำปี ประกอบด้วย งบการเงินประจำปี รายงานประจำปี และแบบ 56-1 และให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลจากการคำนวณดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่นำมาศึกษานั้นเป็นข้อมูลประจำปี 2547

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical research) เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบและใช้กระดาษทำการตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูล (Working paper) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท และใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับรายงานทางการเงินของบริษัท โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1.6.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยสามารถนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ

1.6.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บริษัทละ 1 ฉบับ และกระดาษทำการตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้เพื่อตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บริษัทละ 1 ฉบับ

1.6.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ และลักษณะเฉพาะของบริษัท จากรายงานทางการเงินของบริษัท ประจำปี 2547

1.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.6.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลให้อยู่ในรูปของค่าสถิติพื้นฐานโดยแสดงผลในรูปของจำนวน การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าสูงสุด (Maximum)

1.6.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ หมายถึง กรรมการตรวจสอบที่มีคุณสมบัติตามประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

(1) ถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 5 ของทุนชำระแล้วของบริษัท บริษัท ในเครือ บริษัทร่วมหรือบริษัทที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

(2) เป็นกรรมการที่ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของบริษัท บริษัทในเครือ บริษัทร่วม บริษัทที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท รวมทั้งไม่เป็นลูกจ้าง พนักงาน หรือที่ปรึกษาที่ได้รับเงินเดือนประจำจากบริษัท บริษัทในเครือ บริษัทร่วม บริษัทที่เกี่ยวข้องหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท

(3) เป็นกรรมการที่ไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมทั้งในด้านการเงินและบริหารงานของบริษัท บริษัทในเครือ บริษัทร่วม หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท และรวมถึงไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียในลักษณะดังกล่าวในเวลา 1 ปีก่อนได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบ ยกเว้นคณะกรรมการของบริษัทได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าการเคยมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียนั้นจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการให้ความเห็นที่เป็นอิสระของกรรมการตรวจสอบ

(4) เป็นกรรมการที่ไม่ใช่เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือญาติสนิทของผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท

(5) เป็นกรรมการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกรรมการของบริษัท ผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท

(6) สามารถปฏิบัติหน้าที่และแสดงความเห็นหรือรายงานผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการของบริษัทได้โดยอิสระ โดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องหรือญาติสนิทของบุคคลดังกล่าว

1.7.2 ความรู้ความชำนาญทางการบัญชีหรือการเงิน (Financial Expertise) หมายถึง การมีความรู้และความชำนาญเป็นพิเศษและการมีประสบการณ์การทำงานด้านการเงินหรือการบัญชี โดยวัดได้จากการได้ประกาศนียบัตรด้านวิชาชีพการบัญชีหรือมีประสบการณ์อื่นเทียบเท่าหรือมีประวัติที่มีผลต่อการพัฒนาความรู้ความชำนาญระดับสูงด้านการเงิน ประกอบด้วยประวัติการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร (Chief Executive Officer) ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและการเงิน (Chief Financial Officer) หรือเจ้าหน้าที่อาวุโสอื่นที่รับผิดชอบในการสอดส่องดูแลด้านการเงิน

1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดทางด้านข้อมูลที่ควรให้ความระมัดระวังก่อนนำผลการวิจัยไปใช้ดังต่อไปนี้

1.8.1 การวิจัยครั้งนี้ได้มีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างก่อนออกแบบสอบถาม เพื่อทราบและประเมินผลการปฏิบัติงานที่แท้จริงของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีต่อกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรายงานทางการเงิน แต่อย่างไรก็ตามการทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับรายงานทางการเงินของบริษัทมิได้เป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

1.8.2 จากคุณสมบัติของกรรมการตรวจสอบในเรื่องของความเป็นอิสระตามคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลเพื่อให้ทราบได้ว่ากรรมการตรวจสอบนั้นมีความเป็นอิสระหรือไม่จากคำจำกัดความตามข้อ 1 และข้อ 2 เท่านั้น ส่วนคุณสมบัติอีก 4 ข้อ ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลในเชิงลึกเพื่อให้ทราบได้ว่ากรรมการตรวจสอบมีคุณสมบัติดังกล่าวหรือไม่เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของข้อมูล และความยากในการปฏิบัติ

1.8.3 การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลทางการเงินที่เปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยถือเสมือนว่าทุกบริษัทที่นำมาใช้วิเคราะห์นำเสนอข้อมูลด้วยความถูกต้องตามควร ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วอาจมีบางบริษัทที่มีการปกปิดข้อมูลหรือมีการตกแต่งตัวเลขทางการเงิน รวมทั้งไม่ได้มีการปรับงบการเงินของบริษัทกลุ่มตัวอย่างให้เป็นวิธีปฏิบัติทางการเงินที่เดียวกัน เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูล และความยากในการปฏิบัติ

1.8.4 การวิจัยครั้งนี้ใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนักเพื่อคำนวณหาระดับการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละบริษัทเพียงอย่างเดียว เนื่องจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบถ่วงน้ำหนักมีข้อบกพร่องหลายประการ อีกทั้งผลการวิจัยในอดีตพบว่าการใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบถ่วงน้ำหนักและดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนักให้ผลการวิจัยที่ใกล้เคียงกันมาก

1.8.5 ข้อจำกัดในการตีความผลการวิจัย กล่าวคือ การศึกษานี้เป็นเพียงการศึกษาในเชิงของความสัมพันธ์ไม่ใช่การศึกษาในเชิงของเหตุและผล ดังนั้นการตีความผลการวิจัยจึงพิจารณาในเชิงของความสัมพันธ์มากกว่าเชิงเหตุและผล

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.9.1 ทำให้ทราบถึงระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวม ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของรายการขั้นต่ำที่เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงาน ก.ล.ต. และระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

1.9.2 ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

1.9.3 เพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ในการปรับปรุงข้อกำหนดหรือแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบต่อไป

1.10 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย คำถามของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก กล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนที่ 3 องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนที่ 4 การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน และส่วนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกกล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 การพัฒนาสมมติฐานการวิจัย ส่วนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ส่วนที่ 4 ตัวแบบการวิจัย คำอธิบายตัวแปรและการเก็บรวบรวมข้อมูล และส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึง ผลการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกกล่าวถึงระดับการเปิดเผยข้อมูล ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบและลักษณะเฉพาะของบริษัท ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท และส่วนที่ 4 สถิติเชิงพรรณนาของแบบสอบถาม

บทที่ 5 กล่าวถึง การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกกล่าวถึงการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย